COLECŢIA RÂSUL LUMII

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE

Frânturi din astă lume

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE (n. 1931 în Franţa, la Colombière-sur-Orb, Hérault) este actor, desenator, scenarist şi scriitor. Romanul *Lézard,* apărut în 1957, îi consfinţeşte debutul literar şi anunţă un prozator spiritual şi talentat. Carrière nu renunţă la literatură, dar în paralel începe să scrie scenarii pentru Pierre Etaix şi Jacques Taţi. Colaborează vreme de nouăsprezece ani cu Luis Bunuel şi devine astfel unul dintre scenariştii excelent cotaţi pe plan mondial. Lucrează cu mari regizori ai lumii (Milos Formau, Jean-Luc Goddard etc.), dar se exersează şi în registrul dramatic, scriind piese în colaborare cu Jean-Louis Barrault şi Peter Brook). Face adaptări pentru ecran, realizează filme de televiziune, publică romane şi eseuri. Este autorul bestsellerului *Cercul mincinoşilor şi* scrie două cărţi incitante în colaborare cu Guy Bechtel: *Dicţionarul prostiei* şi *Cartea ciudaţilar.*

JEAN-CLAUDE CARRIÈRE

Frânturi din astă lume

Traducere din franceză de
DANA LIGIA ILIN

HUMANITAS
BUCUREŞTI
Coperta şi ilustraţia GABI DUMITRU
JEAN-CLAUDE CARRIÈRE *DÉTAILS DE CE MONDE*

Toate frânturile de lume înseamnă iubire.
RUMI

Jurnal intim (fragmente)

Moartea poate să vină în orice clipă. Se cuvine să ne gândim la asta cât mai des. De exemplu, de câte ori încep un tub de pastă de dinţi, mă întreb dacă o să apuc să-l termin.

Un prieten al meu are câte un port în fiecare fată.

*

Evit să mă privesc în oglindă, dar oglinda insistă.

N-am nimic în afară de serviciu, nevastă, familie, bani, sănătate. Absolut nimic.

Cu cât mă gândesc mai mult la mine, cu atât îmi par mai egocentric. Şi sunt sincer.

*

Aşa m-am născut eu, fără noroc. Sunt sigur că, dacă aş deveni celebru, n-ar şti nimeni.

Am doi fraţi, unul medic, celălalt bolnav.

*

Sunt partizanul declarat al libertăţii mele de exprimare.

*

Ne înţelegem de minune, nevastă-mea şi cu mine. De exemplu, când sunt obosit, ea se odihneşte. Şi când fac amor, ea are orgasm.

*

Gândesc, deşi exist.

*

îmi plac anotimpurile. îmi place să-mi fie frig iarna şi cald vara. îmi place să mi se scoale primăvara şi să fiu trist toamna.

*

Am un somn foarte uşor. Noaptea trecută, m-a trezit zgomotul unui păianjen.

Lumea e în declin. Mă feresc să le spun prietenilor că sunt sănătos tun.

*

Am văzut un bărbat pedalând singur pe un tandem. Mi-am zis: ia uite, un văduv.

*

Să tăcem, asta se înţelege fără s-o spui.

*

Să fiu eu singurul care sunt doi?

*

Mi-e tare greu să-mi imaginez infinitul. Cât despre finit, mi-e imposibil.

*

Sunt cu totul de acord să mă culc odată cu găinile, cu condiţia ca, uneori, să mă culc cu puicuţele.

*

Fie ca bunul Dumnezeu să vă ierte, doamnă, păcatele, care – vai! – nu sunt ale mele.

*

O sinucidere epocală a fost cea a tatălui meu. A pregătit totul, şi-a făcut testamentul, şi-a pus treburile în ordine, a fixat data şi ora – şi, cu patru zile înainte, a murit din cauza unui atac de cord.

*

Am vizitat salonul mulţumirii de sine. Era acolo lume ca la balamuc.

*

De atâta mângâiat, mi s-a îngroşat pielea.

*

Femeile nu sunt niciodată mai frumoase ca atunci când spun adio. Uneori sunt mai puţin frumoase când revin.

*

Fericite sunt popoarele întotdeauna învinse, care n-au zile libere în care să-şi sărbătorească victoriile.

*

în dimineaţa asta, m-am trezit mulţumit, având conştiinţa împăcată. Am visat că-i dădeam bani unui amărât.

*

Sunt sclavul tău. Poţi face din mine tot ce vreau.

*

îmi amintesc de ceea ce n-am cunoscut. Restul îl uit.

*

Te iubesc. Fără tine, sunt ca un talger care încearcă să cânte de unul singur.

*

După-amiaza, mă aşez şi cuget. Uneori, doar mă aşez.

*

Nu pot să mă însor. Nu pot să-i fac aşa ceva unei femei!

*

Aud un clopot care bate. Sper că nu e al

meu.
*
Sunt şi eu ca toată lumea, nu semăn cu nimeni.
*
Ombilicul dumneavoastră nu mă interesează.
*
Toate aceste amintiri care ne aşteaptă...
*
Am tendinţa să mă simt întotdeauna nevinovat, chiar dacă nu am greşit cu nimic.
*
Am două urechi, doi ochi şi o singură gură. Mănânc cât patru.
*
Nu cunosc pe nimeni. Intr-o zi, a sunat cineva la uşă. O femeie voia informaţii despre vecinii mei, pe care nu-i cunosc. A doua zi, a venit iar. Şi iar mi-a cerut informaţii. I-am spus: nu-i cunosc. A plecat. îi duc dorul.
*
Am visat că nu reuşeam să adorm.
*
în acest moment, oamenii mor ca muştele. Ca urmare, sunt din ce în ce mai multe muşte.
*
Un post foarte căutat: bibliotecar în iad.
*
Fac numai bine: ce-aş putea face altceva?

Dialoguri

NIMENI
NU ESTE
INDISPENSABIL

— Taci.
— Da’ nu zic nimic.
— Ba da. Vezi bine că vorbeşti.
*
— Zi unu.
— Unu.
— Zi doi.
— Doi.
— Zi trei.
— Trei.
— Zi patru.
— Patru.
— Ce altceva mai ştii să zici?
— Cinci.
*
— Vii cu mine?
— Unde?
— Unde vrei tu.
— Atunci nu vin.
— În cât suntem azi?
— în 21.
— Ba nu, în 22.
— Atunci de ce mă întrebi?
*
— Avem amândoi exact aceleaşi gusturi.
— Atunci unul dintre noi greşeşte.
— Ţi-ai spus rugăciunea?
— Nu.
— Ai făcut bine.
*
— Pariezi pentru sau împotrivă?
— Împotrivă.
— Şi eu. Pe ce pariem?
*
— Ce păcat că Dumnezeu nu există.

— De ce?
— Pentru că, dacă ar exista, ar putea muri.
*
— în India se mănâncă folosindu-se beţişoarele?
— Da, în restaurantele chinezeşti.
*
— Mă duc Ia veterinar.
— Ce te supără?
*
— Am citit undeva că un tânăr s-a îndrăgostit de o scară.
— Liftul o să crape de gelozie.
*
— Aţi citit *Memoriile lui Hadriari?*
— Da, dar am uitat tot.
*
— E tare urât aici, zice o femeie aflată la spital.
— N-aveţi un prieten?
— Ba da, dar nu e bolnav.
*
— Mi-e cam frig.
— Pune-ţi ceasul.
*
— Te doare aici?
— Nu.
— Dar aici?
— Nici acolo.
— Dar aici?
— A, da... Mulţumesc...

*

— Credeţi în Dumnezeu?

— N-aş crede.

*

— Faptul că s-a trecut de la pana de gâscă la toc şi la peniţă a schimbat literatura?

— Nu bag mâna-n foc. Dar a schimbat, fără-ndo- ială, viaţa gâştelor.

*

— Ce preferi, să-ţi spun adevărul sau să te mint?

— Să-mi spui adevărul.

— Mincinosule.

*

— Ceea ce spuneţi dumneavoastră nu stă în picioare! Nu e rezonabil! Nu e cartezian!

— Ei, na, cartezian! Puţin îi pasă publicului de Cartez!

*

— Ce fac îngerii când plouă?

— Devin ploaie.

*

— Nevastă-mea a plecat cu altul.

— Cel mai bun prieten al dumneavoastră?

— Acum, da.

*

— Te-ai mâniat?

— Da.

— Şi care a fost rezultatul mâniei?

— Că nu mai sunt mânios.

*

— Şi soţul, ce meserie are?

— Paznic la închisoare, pe viaţă.

*

— înainte citeam poezii pe terasele cafenelelor.

— Şi acum?

— Acum beau.

*

— Dumnezeu a spus: „Creşteţi şi înmulţiţi-vă!” – Dar n-a avut decât un fiu.

*

— Nu m-ai înţeles niciodată.

— Nu înţeleg ce vrei să zici.

— Păi, vezi?

— O să mă mai iubeşti şi când o să fiu ramolit, bolnav şi fără o leţcaie?

— O, da. Dar ce tare o să-mi lipseşti!

*

— Ce faci mâine?

— Nimic.

— Şi poimâine?

— Nu cine ştie ce.

— Atunci, ne vedem mâine?

scena care se poate introduce în orice piesă

Cei doi actori abandonează textul pentru câteva clipe şi poartă următorul dialog:

— Domnule, nici vorbă c-ar fi liniştitor.

— Ce vreţi să ziceţi?

— Ceea ce zic.

— Ziceţi: nici vorbă c-ar fi liniştitor. Asta înseamnă că sunteţi liniştit?

— A, nu, domnule, dimpotrivă.

— Sunteţi deci îngrijorat?

— Sunt îngrijorat.

— Păi atunci, ca să vă exprimaţi corect, ar trebui să ziceţi: nici vorbă c-ar fi îngrijorător.

— Ba pardon, domnule. Dacă zic „nici vorbă c-ar fi îngrijorător", asta înseamnă că nu mă îngrijorez, pentru că nu e nici vorbă c-ar fi îngrijorător. Or, după cum v-am zis, mă îngrijorez.

— Ba nu, ba nu, vă înşelaţi, zău aşa. „Nici vorbă c-ar fi îngrijorător" înseamnă că sunteţi îngrijorat, ca să nu zic alarmat, pentru că „nu e nici vorbă c-ar fi îngrijorător" este echivalent cu: nici nu încape vorbă că este îngrijorător. Pricepeţi?

— Vă spun că vă înşelaţi.

— Şi eu vă spun că nu!

— Eu vă zic că da!

— Eu vă zic că nu!

Cei doi actori se întorc către public şi unul dintre ei întreabă:

— E în sală vreun doctor în filologie?

Constatări urmate de *Proverbe*

Se poate începe cu orice, chiar şi cu începutul.

E cât se poate de greu să-i faci să râdă pe oamenii cumsecade. Ce să mai zic de ceilalţi!

întâmplarea potriveşte bine lucrurile. Când le potriveşte.

Marile spirite se întâlnesc, dar şi cele mărunte.

*

Problema nu este, în general, aici. Problema este de cele mai multe ori în altă parte.

Se cunosc oameni care au făcut studii superioare, au avut o situaţie foarte bună, au câştigat mulţi bani şi care, în acelaşi timp, au reuşit în viaţă.

*

A spune că un paradox conţine întotdeauna un adevăr nici măcar nu mai este paradox.

*

Nu există nici o raţiune ca să aibă o raţiune.

*

Toate epocile sunt revolute.

*

Fotografii buni se recunosc după faptul că nu-ţi cer să zâmbeşti.

*

încurajat de insucces, s-a apucat iar de lucru.

*

A fost odată un acrobat extraordinar. Işi punea în echilibru pe bărbie o prăjină şi se căţăra pe ea.

*

Viitorul este o tradiţie. Cât timp se va păstra oare?

*

în politică, e de preferat să votăm pentru o Cameră a Imunelor.[I]

*

Contemporanii nu rămân aşa multă vreme.

*

Ceea ce nu s-a schimbat e schimbarea. Şi totuşi...

*

Cum zicea un bătrân fierar: „Nicovalele durează mai mult decât ciocanele."

*

Regresăm în direcţia cea bună.

*

Iadul nu dovedeşte existenţa cerului.

*

Boschetar: logica celei de-a treia părţi excluse.

I *En politique, votons de préférence pour une chambre des impairs.* Joc de cuvinte intraductibil, pornind de la *Chambre des Pairs* („Camera Lorzilor") ; celălalt sens al lui *pair* este „cu soţ/par", iar antonimul lui, *impair,* înseamnă şi „gafă/boacănă" (n.t.).

*

Există oameni care mor şi au dreptate.

*

Am cunoscut un negru care a scris un roman, fără să aibă nevoie de autor. Şi un alt tip, care era atât de sensibil la greşelile de ortografie, încât le observa chiar şi în conversaţii.

*

Matta zicea: suntem cu toţii mutilaţii Universului. Dumnezeu e proteza noastră.

*

Teroarea este omenească.

*

Umanistul este cel care nu iubeşte cu adevărat animalele.

*

Cu cinci ani înaintea naufragiului *Titanicului,* s-a luat hotărârea construirii lui. în acelaşi an, aisbergul care avea să-l scufunde s-a desprins din banchiză.

*

Un fetus este scenariul unui om. Cine e regizorul?

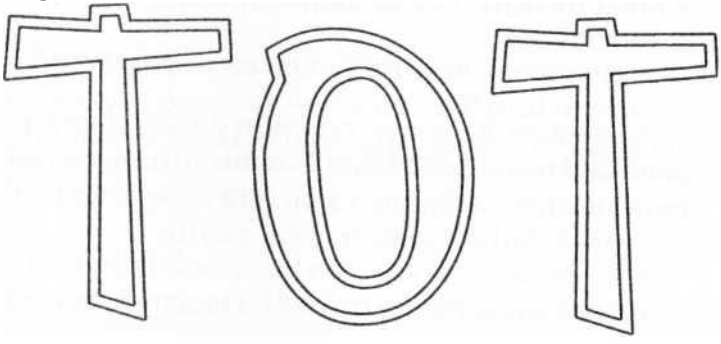

Totul este în tot

23

Limbile noastre sărăcesc din ce în ce mai tare. În curând, vom vorbi în disperanto.

*

Apropo de moartea, în Afganistan, a comandantului Massoud, ucis de un cameraman care se ţinea după el de câteva zile ca să-l filmeze, a apărut o nouă meserie: cea de ziarist-sinucigaş.

*

A şovăit multă vreme, cel puţin douăzeci de ani, până să-şi ucidă tatăl. Când l-au întrebat care a fost motivul faptei, a răspuns că nu putea să-şi ierte tatăl pentru că dăduse naştere unui asasin.

*

Traduttore traditore este o formulă excelentă şi, ca dovadă, nu poate fi tradusă.

'¡'

Pentru unii, cultura e floare la ureche. Pentru alţii, este o ureche.

*

Undeva, prin Neanderthal, se află neantul.

*

Ce e prea cult strică.

*

Nu ne scăldăm de două ori în acelaşi Heraclit.

*

Un copil zicea despre vremea dinainte de naşterea lui: „Pe când eram încă mort.”

*

Adevăr de partea asta a Pirineilor, eroare de partea cealaltă. Această cugetare a lui Pascal reprezintă un mare adevăr, dar de care parte a Pirineilor?

*

Un tip şi-a deschis un magazin de sicrie de ocazie. Ideea era originală. Doar cu aprovizionarea stătea rău.

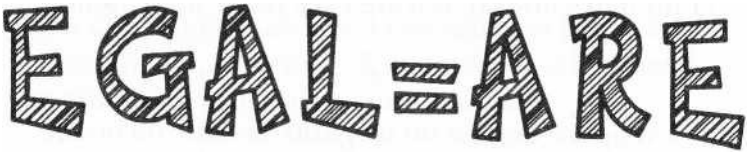
EGAL=ARE

coltul ştiinţelor y y y

52,71% dintre statistici sunt false.

*

Astrofizicienii sunt pe cale să măsoare viteza întunericului. Se pare că e în creştere.

Dacă trei laturi ale unui triunghi sunt egale, tot aşa va fi şi a patra.

*

Primele elemente ale relativităţii sunt destul de uşor de înţeles. Credem că trenul e cel care înaintează, când de fapt gara e cea care dă înapoi.

Apoi lucrurile se complică.

*

Graffiti citit într-un WC public: S-O FOCLE PE MĂ-TA.

SCARA
(LUI)
RICHTER

*

În Galileea a fost remarcat pentru prima dată fenomenul de rotaţie a Pământului.

*

Savanţii, pentru Crăciun: CerNobel.

proverbe

La soră de caritate, frate de cruce.

*

Tot peţitu-i priceput.

*

Mai bine îţi speli dinţii în cimitir decât să mori în baie.

*

Titlul înseamnă bani.

* Cheltuiesc, deci exist.

*

Trebuie să ştii să îmbini plăcutul cu plăcutul şi să te mulţumeşti cu mult.

*

Din două, alta.

*

Trebuie să-ţi spui poveştile murdare în familie.

*

Fiecare pentru sine şi Dumnezeu pentru el.

*

Secera şi ciolanul.

*

Mai bine să-ţi cadă pieptănele decât părul.

*

Loviturile de stat se sfârşesc întotdeauna cu stat la lovituri.

*

Chiar dacă e frumos, nu trebuie să ieşi cu stiloul fără capac.

*

Mai bine mai târziu decât nici o fată.

*

Doica la trei prunci.

*

Toţi oamenii sunt egali, în afară de femei.

*

Cine n-aude decât un sunet e sonat.

Radio şi televiziune

Cu puţin noroc, în acest jurnal vă vom prezenta imagini de la groaznicul accident.

*

în meciul amical în care au avut de înfruntat pixurile, ouăle au încasat o papară.

Existau pe acolo vulcani, dar guvernul i-a lăsat să se stingă.

*

Mâine, sudul Franţei va fi înnorat, cu precipitaţii frecvente. În rest va ploua.

*

Guvernul s-a declarat ferm în favoarea unui compromis. Şi nu va umbla cu jumătăţi de măsură! După ce s-au raliat la politica nealinierii, mai rămâne să aflăm despre ce vor vorbi interlocutorii înainte de a deschide dialogul. Am reuşit să reluăm iniţiativa blocării discuţiilor, a declarat prim-minis- trul, şi de acum înainte trebuie să ne ferim să ne scoatem în evidenţă intenţiile ascunse.

*

Nimic nu ne permite să confirmăm că această informaţie este imposibil de verificat. Aşadar, o difuzăm cu toată rezerva.

*

Ar fi, fără îndoială, prematur să vorbim despre o întârziere în punerea în aplicare a acestei măsuri.

*

Am apărut la televizor. Am avut jumătatea mea de ceas de glorie.

*

Franţa s-a calificat pentru Sfârşitul Lumii.

*

Imagini pe care ne-ar plăcea să le vedem mai rar.

*

radio şi televiziune

Autentice:

Pe 25 septembrie 2001, la RTL: „Preşedintele republicii a adus un omagiu Harpiilor[II]."

*

îl vom asculta acum pe purtătorul de cuvânt al majorităţii tăcute.

*

Un ofiţer de jandarmi, pe TF1: „Deraierea a fost semnalată imediat. Ajutoarele au sosit foarte repede, dar trebuie să spun că primii salvatori au avut un compartiment minunat."

*

În marea ei majoritate, presa a fost unanimă.

*

La televizor, intr-un reportaj, un travestit declara: ‚Aveam un prieten. În mine, o căuta pe mama lui."

II În loc de *HarkiAor* (n.a). Membrii unui corp auxiliar al armatei franceze din Algeria (n.t.).

*

Tot la televizor, un tip de vreo şaizeci de ani declara: „Am suferit multă vreme de timiditate. A trebuit să vină războiul ca să mă vindec."

Antichităţi ?

în Antichitate, uşile caselor din Atena se deschideau spre exterior. Dat fiind că străzile erau înguste şi şerpuite, locuitorii băteau în propriile uşi *înainte* de a ieşi din casă, ca să nu izbească vreun trecător.

*

Oamenii din Uqbar (Irak), care în secolul

al VlII-lea era stat independent, interziceau copulaţia *şi oglinzile,* ca să nu crească numărul populaţiei.

*

în secolul al XVII-lea, don Francisco de Pareja, alcadele din Zacatccas (Mexic), a declarat că prefera să ajungă în iad decât s-o sfârşească sărac în rai.

Un misionar din Canada era absolut încântat să propovăduiască printre indieni o credinţă pe care el însuşi nu o avea.

*

în primele secole ale erei creştine, se zvonea că pe ţărmul Mării Moarte exista o statuie de sare în formă de femeie, soţia lui Lot. Călătorii chiar povesteau că în fiecare lună, la un moment dat, pântecele ei se colora în roşu.

*

în Evul Mediu, în întreg Orientul Mijlociu, ghizi musulmani le arătau călătorilor locuri celebre ale mitologiei biblice sau creştine. Astfel, puteau fi văzute bucăţi din Arca lui Noe, leagănele câtorva patriarhi, coşul de nuiele în care fusese abandonat Moise şi chiar moscheea în care se născuse Isus.

*

A existat în China un împărat atât de leneş, încât, ca să facă dragoste cu concubinele, le punea să stea deasupra lui, într-un car cu roţi inegale. Astfel, zdruncinăturile îl scuteau de osteneală.

*

Confucius a aşezat munca de vizitiu printre activităţile spirituale superioare. La fel, în tradiţia indiană, Krishna, care este zeul Vishnu coborât pe pământ, e vizitiul lui Aijuna. Conducerea unui car era pe atunci o alegorie a conducerii lumii.

Care om din zilele noastre, când se aşază la volanul maşinii, are senzaţia profundă că ar pune în mişcare şi ar conduce o miniatură a Universului?

*

Un englez original din secolul al XIX-lea, Au- gustus Hare, a fost crescut de o mamă adoptivă, care îi oferea în fiecare an, de Crăciun, aceeaşi carte cu coperte roşii, *Primele noţiuni de arhitectură.*

Când englezul a împlinit treizeci şi şase de ani, mama lui a făcut un atac cerebral, în urma căruia a rămas cu un braţ paralizat. Augustus Hare povesteşte că, treptat, braţul a revenit la viaţă, dar o viaţă independentă, imposibil de controlat. Femeia trebuia să fie supravegheată în permanenţă, pentru că mâna putea să o apese pe pântec sau chiar să o strângă de gât. Nu putea fi lăsată singură, decât dacă i se lega zdravăn braţul de căpătâiul patului.

Tot Augustus Hare vorbeşte despre o altă femeie, care s-a trezit brusc în toiul nopţii, cu senzaţia că cineva se preumbla agale prin camera ei. Simţea cum se mişcau nişte mâini peste cuvertură şi auzea cum zăngăneau nişte obiecte. A mai simţit şi nişte izbituri surde în lemnul patului şi atunci a leşinat. Când şi-a venit în fire, şi-a dat seama că majordomul ei, într-o criză de somnambulism, aranjase dea- supra patului o masă pentru paisprezece persoane.

*

în secolul al XVII-lea, în Scoţia, SawneyBeane, soţia şi copiii lui, împreună cu numeroşii lor nepoţi, trăiau în mare mizerie,

într-o peşteră. Se hrăneau cu carnea călătorilor pe care reuşeau să-i prindă. Au fost arestaţi, condamnaţi la moarte şi executaţi. Toţi, chiar şi sugarii.

*

Un om de stat englez, Charles James Fox, a murit în 1806, destăinuindu-i soţiei, pe patul de moarte: „O să-ţi spună Trotter." Dar nu s-a aflat niciodată ce a vrut să zică şi nici cine era Trotter.

*

Pe 17 aprilie 1782, la Londra, o oarecare doamnă Fitzherbert a mers la teatru să vadă *Opera de trei parale.* Sala a izbucnit în râs când a apărut pe scenă un actor celebru, Bannister, în rolul lui Pea- chum. Doamna Fitzherbert a râs şi ea, ca toată lumea, dar nu s-a mai putut opri. înainte de sfârşitul actului doi, a fost rugată să părăsească sala. Era într-o miercuri seara. Doamna Fitzherbert a râs toată noaptea, toată ziua următoare şi a murit vineri dimineaţa.

*

Kulacekhara, care a fost regele Keralei (India) în secolul al IX-lea, era atât de profund marcat de poemele clasice, mai ales de *Ramayana,* încât de mai multe ori a încercat să intervină în poveste. De exemplu, a pornit înot către insula Ceylon, unde poemul zice că fiorosul demon Ravana o ţinea prizonieră pe Sita, soţia lui Rama. Iar altă dată şi-a trimis

trupele în ajutorul ei.

*

Victor Hugo povesteşte în *Oamenii mării* că anahoretul Crcscentius a reuşit să dărâme un templu al Dianei din inima pădurii de la Trêves doar ţin- tuindu-l cu privirea timp de cinci ani la rând.

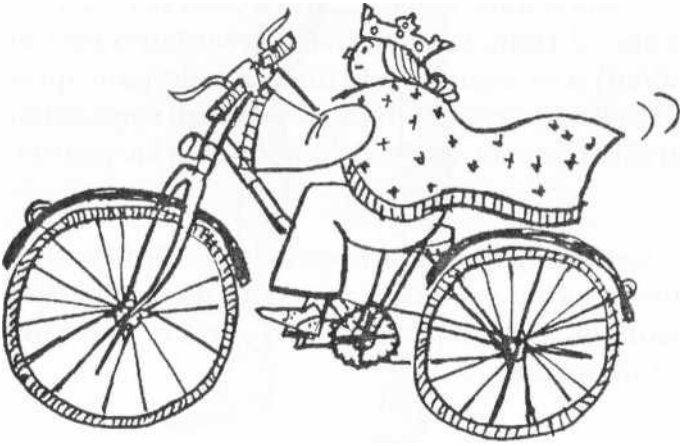

AICA RHHNA

Sfântul Magloire, pentru a păstra bunele moravuri ale câinilor, a alungat căţelele de pe insula Serk.

Nu se cunoaşte rezultatul.

*

Conform unei tradiţii evreieşti, Moise nu l-a văzut pe Dumnezeu pe muntele Sinai, pentru că nimeni nu poate vedea chipul Lui, ci doar l-a zărit trecând „din spate".

Prin urmare, Moise a văzut spatele lui Dumnezeu. Şi atunci cum a ştiut că este vorba

despre El? Cum L-a recunoscut din spate? Istoria nu spune nimic despre asta.
*

O altă tradiţie evreiască, întru câtva heterodoxă, spune că Dumnezeu s-a transformat într-o iapă în călduri şi s-a avântat acolo unde s-au despicat apele Mării Roşii, atrăgând după ea armăsarii egiptenilor, cu călăreţi cu tot, apele închizându-se la loc peste ei.
*

Se spune că, în fiecare seară, Hans Christian Andersen prindea cu un ac pe sulul de la căpătâiul patului un bileţel pe care scria: „Nu sunt mort decât în aparenţă."
*

RĂZBOIUL CEL MARE

Când a simţit că moartea e pe aproape, Irod cel Mare, care ştia ce gândeşte poporul despre el, a ordonat executarea câtorva sute de nevinovaţi, luaţi la întâmplare, ca să fie sigur că în ziua funeraliilor lui se vor auzi bocete.

*

Când, în timpul războiului din Galia, a cucerit oraşul Bourges (Avaricum), lulius Cezar a ordonat să le fie tăiată o mână tuturor bărbaţilor valizi care apăraseră cetatea, iar acest gest a fost considerat indulgent, ba chiar generos.

În Antichitate, în India, când prinţii tamili se pregăteau de o luptă grea, puneau să se construiască în mijlocul câmpului de bătălie un turn de lemn foarte înalt.

în ziua luptei, cel mai cunoscut poet al regatului se urca în vârful turnului, împreună cu câteva ajutoare. De acolo, ei priveau cu atenţie isprăvile combatanţilor şi le consemnau.

Apoi, dacă poetul considera că bătălia merita să fie pusă în versuri, compunea un poem pe care îl recita în faţa curţii. Pentru aceasta, trebuia să fi fost capturaţi cel puţin cinci sute de elefanţi.

*

În poemul indian *Mahabharata,* Yama, zeul mor- ţii, este descris ca fiind „alb şi negru". în ultima lui scrisoare, înainte ele sinucidere,

Gérard de Nerval scria: „Noaptea care vine va fi albă şi neagră. „

Pe de altă parte, într-o legendă din Mali se vorbeşte despre un rege care nu poate fi ucis decât de „o săgeată albă şi neagră".

MAREA CIUMĂ ȘI MICA PACOSTE

Modernităţi ?

La începutul războiului dintre Irak şi Iran, industriaşii japonezi au obţinut o victorie răsunătoare. Autorităţile irakiene au hotărât să le acorde celor care vor muri eroic funeralii naţionale, cu discursuri şi paradă militară. În plus, familiile lor aveau să primească o despăgubire echivalentă cu trei sute cincizeci de mii de franci, o pensie lunară şi o Toyota nou-nouţă.

*

Există la Lagos, în Nigeria, un imobil a cărui construire, începută în jurul lui 1975, a trebuit să fie întreruptă pentru că „s-au pierdut planurile". Şi în Polonia, la Varşovia există un imobil neterminat din aceeaşi cauză. În ambele cazuri este vorba despre o construcţie foarte importantă. Există diverse aprecieri legate de aspectele alegorice ale fenomenului.

*

Un criminal în serie american a ucis şi a *mâncat* peste o sută de persoane. A fost un mijloc radical de a combate suprapopularea – cu atât mai mult cu cât şi criminalul a fost executat.

UN GOL DE AER

Gaura din stratul de ozon

*

La Paris, la Salonul Cărţii din 2001, un tip care ţinea în mână un dosar subţirel se ducea pe la standuri şi zicea: „Uitaţi, cred că vă interesează, este vorba despre influenţa recentelor apariţii ale Fecioarei Maria asupra istoriei civilizaţiei omeneşti.”

*

În China, în 1969, pe când Revoluţia Culturală era în plin avânt, s-a luat hotărârea ca maşinile să treacă pe roşu şi să se oprească pe verde. Intr-adevăr, roşul e culoarea revoluţionară, care impune mersul înainte, în vreme ce verdele rămâne burghez.

*

în 1958, în timp ce se turna în Africa filmul *Rădăcinile cerului,* după romanul lui Romain Gary, a avut loc un incident destul de grav între producătorul Darryl Zanuck şi actriţa Juliette Greco, care, din motive personale, a refuzat să mai iasă din casă.

S-a luat hotărârea să se toarne la Paris, în studio, scenele care nu mai puteau fi turnate în Africa din cauza acestui conflict. Dar la scene era obligatoriu să participe nişte pigmei. Prin urmare, li s-a cerut să meargă la Paris. După tratative îndelungate, tribul a decis să trimită la Billancourt o delegaţie care să stabilească dacă „apa şi aerul sunt bune". în această expediţie, a pornit însuşi şeful

tribului, însoţit de încă un pigmeu.

După ce au cercetat şi au analizat locul, cei doi bărbaţi, au ajuns la concluzia că apa şi aerul nu erau bune. S-au întors în Africa şi i-au spus lui Za- nuck că pigmeii refuză să meargă acolo. Iar Zanuck a trebuit să modifice scenariul.

La vârsta de 101 ani, Alexandra David-Neil şi-a notat în agendă: „Să nu uit să-mi prelungesc paşaportul. „

*

În Polonia, pe vremea regimului comunist, se dădeau următoarele sfaturi:

„Nu gândi.

Dacă gândeşti, nu vorbi.

Dacă vorbeşti, nu scrie.

Dacă scrii, nu publica.

Dacă publici, nu semna.

Dacă semnezi, nu te mira."

*

Există în Italia un bărbat, se pare că de viţă princiară, care adună minuţios toate părţile din corpul lui, chiar şi pe cele betege, desprinse sau tăiate: fire din barbă, păr, unghii de la mâini şi de la picioare, o geană care cade, ceara din urechi. Toate aceste părticele din el sunt înmormântate într-un cavou splendid, înălţat anume în acest scop, în grădina palatului său. Vara, la plajă, bărbatul are mare grijă să nu piardă nici o cojiţă de piele arsă de soare. Le adună pe toate şi le păstrează, ca să le depună apoi cu

fast în mormânt.
*

La moartea unui aristocrat rus care, după Revoluţia din Octombrie, se retrăsese într-un mic castel din regiunea Clermont-Ferrand, s-au găsit într-o valiză toate lamele cu care se răsese pe parcursul vieţii. De fiecare era ataşat cu un elastic un bileţel pe care scria data la care fusese folosită.
*

în 1986 a fost consemnată ciocnirea dintre un avion şi un peşte, la câteva minute după ce aparatul decolase de pe aeroportul din Yakutat, Alaska. Pe geamul cabinei au fost descoperite o pată de grăsime şi solzi. La anchetă, ofiţerul Paul Bowers a relatat că Boeingul 737 dăduse peste un vultur care ţinea în gheare un peşte. „S-a impus legeajunglei", a spus Paul Bowers. „Văzând că se apropie o pasăre mai mare decât el, vulturul a dat drumul prăzii."
*

Un geograf s-a aventurat de curând într-o zonă puţin cunoscută din Canada, având ca ghid un indian. într-o seară cei doi s-au rătăcit şi geograful a spus:

— Ne-am pierdut.

Indianul l-a corectat: – Satul e pierdut.
*

în 1983, la Praga, în timpul turnării filmului *Amadeus* al lui Milos Forman, a sosit

un pitic englez, un actor angajat pentru film. A fost cazat la hotelul International, dar camera era la etajul 16. Piticul a intrat în ascensor şi nu a reuşit să ajungă la buton. înfuriat, a ieşit din lift, convins că era vorba despre o şicană. A declarat că părăseşte pe loc hotelul şi a pretins să fie anunţată Ambasada Marii Britanii.

*

O femeie egipteană a declarat într-o zi la televizor: „Dar de ce se tot spune că Islamul e cumplit pentru femei? Ce altă religie îţi îngăduie să te măriţi cu un bărbat însurat?"

*

Londra a anunţat în 2001 că închide Agenţia pentru OZN-uri. Acolo fuseseră angajate aproape o mie cinci sute de persoane. Dar deocamdată nu se mai arată farfurii zburătoare.

*

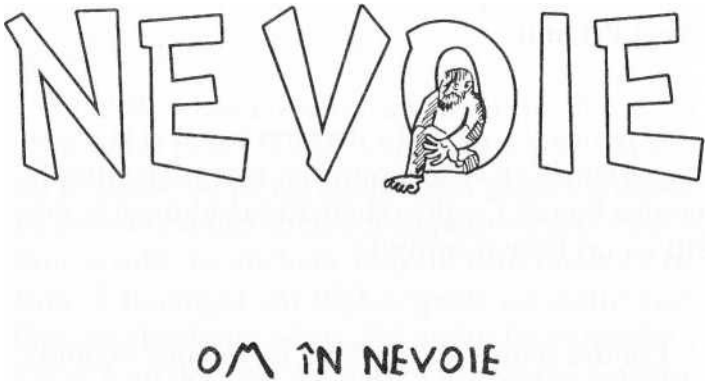

FEMEIE ÎN ÎNTÂRZIERE

În aprilie 1983, un indian a încercat să se sinucidă înghiţind şoricioaică. N-a murit, pentru că otrava era veche şi îşi pierduse puterea. A fost dus la o farmacie, unde l-au îngrijit şi l-au pus pe picioare. Ca să sărbătorească evenimentul, prietenii lui au organizat o petrecere, dar au cumpărat prăjituri care, din nefericire, erau stricate. Au murit toţi.

*

Acum vreo patruzeci de ani, o doamnă vârstnică din Geneva mergea în fiecare zi cu tramvaiul şi se aşeza pe o perniţă pe care o avea la ea. Intr-o zi, pe scaun era un cui şi perniţa a crăpat. Doamna a demarat o procedură complicată, pretinzând despăgubiri de Ia compania de transporturi. În cele din urmă, după atâtea insistenţe, a ajuns chiar să fie primită de directorul general, căruia i-a explicat situaţia.

— Dar, doamnă, a strigat el, iritat, pentru că era ocupat până peste cap, de ce m-aţi deranjat pentru atâta lucru? O să vă înlocuim perniţa şi gata!

— E imposibil, a spus doamna, şi de aceea cer despăgubiri mari.

Şi i-a explicat directorului că perniţa fusese umplută de soţul ei înainte de a muri, obiectul pe care se aşeza ea în fiecare zi conţinând acea ultimă suflare a omului iubit.

Nu se ştie dacă a avut câştig de cauză.

*

Ziarul *Madrid* din 16 iulie 1958 a anunţat că în- tr-o închisoare din Praga se afla un nebun poliglot extraordinar. Omul vorbea la perfecţie toate limbile europene, precum şi japoneza. în plus, inventase şaisprezece limbi noi, fiecare cu sintaxă completă şi un voçabular de zece mii de cuvinte. în fiecare caz, gramatica era elaborată cu mare rafinament. Pentru a demonstra perfecţiunea creaţiilor lui, a tradus *Biblia* într-una dintre limbile inventate.

*

Acum vreo treizeci de ani, în sudul Franţei trăia un descendent al unei mari familii care, fiind ruinat şi în imposibilitate de a le plăti pe slugi, se îmbrăca într-o livrea de valet ca să-şi Instruiască încălţările.

în anii ’60, un bărbat a cumpărat un mare stoc de timbre antituberculoză expirate. Le-a dus în Africa şi le-a vândut indigenilor, recomandându-le să şi le lipească pe trup ca să se apere de tuberculoză. Ceea ce indigenii au şi făcut, cu toate problemele pe care treaba asta le-a ridicat, pentru că timbrele se dezlipeau tot timpul.

*

BĂRBAT SUSȚINÂNDU-ȘI PLÂNGEREA

BĂRBAT CARE (SE) POARTĂ FRUMOS

în 2003, în timpul epidemiei de pneumopatie virală, mulţi preoţi catolici, mai întâi din Asia şi apoi de peste tot, au refuzat să-i primească pe credincioşi la spovedanie.
*

în anii ’50 şi ’60, pentru a se debarasa definitiv de anumite grupuri de indieni din jungla ama- zoniană, le-au fost paraşutate pături impregnate cu virusul gripei.
*

O femeie din Paris are apartamentul plin de plante pe care le îngrijeşte cu mare afecţiune. Şi mai ales le oferă în fiecare zi, ca îngrăşământ, propriile excremente. Dar ea alege alimentele în funcţie de planta care le va primi a doua zi, ştiind că una detestă condimentele, alta nu suportă usturoiul, iar alteia îi prieşte grozav brânza. Astfel, nu face altceva decât să îşi aleagă hrana în funcţie de plantele ei – cărora, de altfel, se pare că le merge de minune.
*

International Herald Tribune a anunţat în aprilie 1982 crearea unei societăţi californiene, Heavens Union, care are ca obiect trimiterea de mesaje mor- ţilor pe lumea cealaltă. Mesagerii sunt persoane de încredere, care suferă de o maladie incurabilă. Ei se mulţumesc să citească o dată mesajul, fără să-l înveţe pe de rost. Preţul este de 60 de dolari pentru 100 de cuvinte,

dacă nu este o „prioritate", în acest caz, preţul este de 100 de dolari pentru 50 de cuvinte. Domnul Sabor, directorul agenţiei, precizează că refuză mesajele care conţin insulte, precum şi pe cele destinate iadului. în majoritatea cazurilor, este vorba despre mesaje adresate rudelor. Sunt mulţi şi cei care li se adresează lui John Kennedy, John Lennon sau Rudolph Valentino. Domnul Sabor precizează, de asemenea, că refuză mesajele adresate unor câini morţi. „ *That would be making a farce ofitf* spune el.

*

În timpul revoluţiei mexicane, în 1911, un bărbat cu un chip deosebit de frumos (de altfel, a fost arestat în casa unei femei) le-a dat soldaţilor din plutonul de execuţie câte o monedă de argint, ce- rându-le să nu tragă în cap, ca să rămână frumos şi după moarte. Soldaţii i-au făcut pe plac. Numai că bărbatul uitase să-l mituiască şi pe ofiţerul care co- manda plutonul. Acesta i-a sfărâmat capul cu lovitura de graţie.

*

La Berlin există două cimitire pentru câini, unul pentru protestanţi, altul pentru catolici.

[1] „Asta ar însemna să transformăm totul în farsă" (n.t.).

*

În Iran, fiica unui mafiot bine-cunoscut nu

a fost primită la examenul de admitere la medicină, pe motiv că tatăl ei este hoţ.

Fata s-a plâns tatălui. Acesta a mers imediat în altă cameră şi, considerându-se dezonorat, s-a sinucis, înjunghiindu-se în burtă.

Din cortegiul funebru au făcut parte o mie de mafioţi.

*

Tot în Iran, în timpul războiului împotriva Irakului, exista un minister al înălţării la Ceruri a Martirilor. Familiile tinerilor ucişi în luptă puteau merge acolo. Li se arăta în ce parte a paradisului se afla dispărutul şi li se dădeau un certificat şi o pensie.

*

Pe timpul apartheidului, în Africa de Sud, unii câini era dresaţi să muşte doar negri.

*

În Iran e posibilă „căsătoria provizorie" între o femeie şi un bărbat, chiar dacă bărbatul este deja însurat. Este vorba despre o simplă înţelegere particulară între cei doi parteneri.

Din 1979, de la Revoluţia Islamică, femeile trebuie să poarte fie *tchador-u},* fie un şal care să le acopere părul. Cele mai multe dintre ele, de cum ajung acasă, se debarasează imediat de aceste veşminte obligatorii.

Unele dintre cele care aveau în casă un bucătar l-au „însurat" cu fiicele lor, ca să facă parte din familie şi astfel să poată vedea fără riscuri părul descoperit al stăpânei casei.

*

În Japonia, pentru ca un tânăr să fie primit în rândurile luptătorilor de sumo, *sumotori,* trebuie să aibă o înălţime de cel puţin 1,73 m. Au existat candidaţi care au pus pe cineva să-i lovească zdravăn în creştet cu o scândură, ca să facă cucui şi să aibă înălţimea cerută la măsurare.

*

Se pare că la farmacia Vaticanului se înregistrează cea mai mare vânzare de tranchilizante.

*

Un colecţionar american şi-a procurat un neg extirpat care fusese al lui Elvis Presley.

*

*

în Iran, fiica unui mafiot bine-cunoscut nu a fost primită la examenul de admitere la medicină, pe motiv că tatăl ei este hoţ.

Fata s-a plâns tatălui. Acesta a mers imediat în altă cameră şi, considerându-se dezonorat, s-a sinucis, înjunghiindu-se în burtă.

Din cortegiul funebru au făcut parte o mie de mafioţi.

*

Tot în Iran, în timpul războiului împotriva Irakului, exista un minister al Înălţării la Ceruri a Martirilor. Familiile tinerilor ucişi în luptă puteau merge acolo. Li se arăta în ce parte a paradisului se afla dispărutul şi li se dădeau un certificat şi o pensie.

*

Pe timpul apartheidului, în Africa de Sud, unii câini era dresaţi să muşte doar negri.

*

în Iran e posibilă „căsătoria provizorie" între o femeie şi un bărbat, chiar dacă bărbatul este deja însurat. Este vorba despre o simplă înţelegere particulară între cei doi parteneri.

Din 1979, de la Revoluţia Islamică, femeile trebuie să poarte fie *tchador-vd,* fie un şal care să le acopere părul. Cele mai multe dintre ele, de cum ajung acasă, se debarasează imediat de aceste veşminte obligatorii.

Unele dintre cele care aveau în casă un bucătar l-au „însurat[11] cu fiicele lor, ca să facă parte din familie şi astfel să poată vedea fără riscuri părul descoperit al stăpânei casei.

*

În Japonia, pentru ca un tânăr să fie primit în rândurile luptătorilor de sumo, *sumolori,* trebuie să aibă o înălţime de cel puţin 1,73 m. Au existat candidaţi care au pus pe cineva să-i

lovească zdravăn în creştet cu o scândură, ca să facă cucui şi să aibă înălţimea cerută la măsurare.

*

Se pare că la farmacia Vaticanului se înregistrează cea mai mare vânzare de tranchilizante.

*

Un colecţionar american şi-a procurat un neg extirpat care fusese al lui Elvis Presley.

*

BĂRBAT LUPTÂND CU ADVERSITATEA

CĂZÂND ÎN UITARE

BĂRBAT SUSȚINÂND O TEZĂ

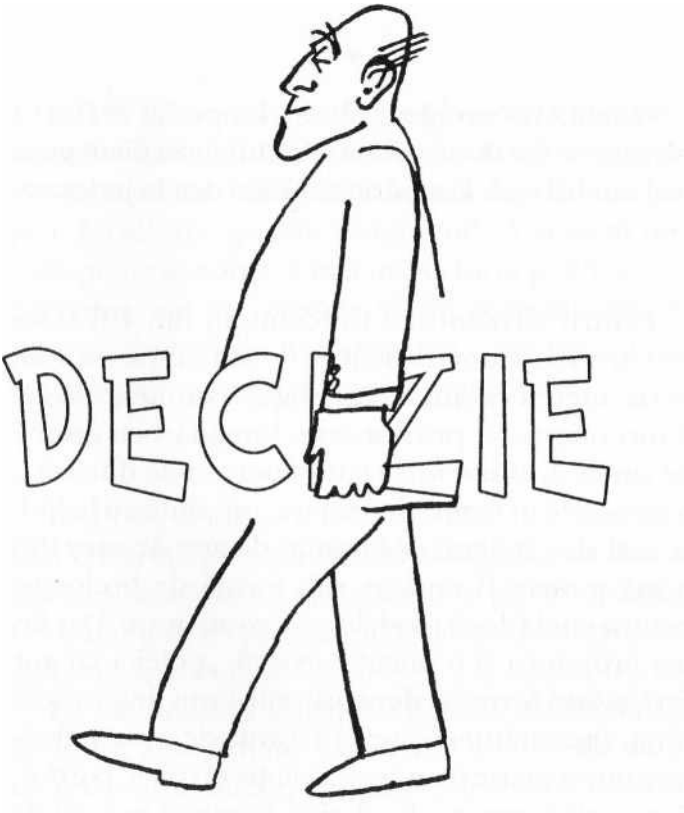

BĂRBAT LUÂND O DECIZIE

S-au fabricat pitici pentru grădini care trag vânturi când te apropii de ei.

*

O fetiţă nu surâdea atât de des pe cât ar fi vrut părinţii ei. Cu două tăieturi de cuţit, i-au făcut gura mai zâmbăreaţă. Dar părinţii au fost daţi în judecată.

*

Pentru sărbătorirea Crăciunului din 1974, societatea Ramdam de pe Rue de la Pompe nr. 130, Paris, oferea clientelei un bogat sortiment de cadouri originale, printre care: lumânări cu aromă de zmeură, având forma unui borcan de dulceaţă, o clepsidră în formă de haltere, umplută cu lichid, şi, mai ales, imitaţii de lingouri de aur. Acestea din urmă puteau fi micuţe, sub formă de brelocuri pentru chei (două modele) sau pandantive. Dar firma propunea şi o imitaţie exactă, „poleită cu aur fin", având forma şi dimensiunile unui lingou adevărat, „aşezat într-o casetă în formă de carte îmbrăcată într-o foarte frumoasă imitaţie de piele bordo". Prospectul preciza că, „desigur[11], aceste imitaţii de lingouri nu au aceeaşi valoare cu originalele.

*

O anchetă efectuată în 1975 a arătat că femeile care au televizor cântăresc cu 2-3 kilograme mai mult decât cele care nu au. De atunci încoace, situaţia nu s-a ameliorat, din

cauza înmulţirii numărului de canale.
*

În 1978, în cursul unui congres de la Universitatea din Illinois, SU A, o delegaţie de lesbiene americane a salutat naşterea primului copil conceput prin fertilizare *în vitro.* Subliniind că această metodă poate să confere mai multă forţă politică grupării lor, ele au propus să fie însămânţate cu spermă donată de homosexuali, „pentru a evita controversele cu persoanele căsătorite".
*

În 1936, la începutul Războiului Civil din Spania, o stareţă însoţită de trei călugăriţe s-a dus la biserica mănăstirii lor, rugându-se pe tot drumul. Grupul s-a oprit în faţa unei statui a Fecioarei cu pruncul Isus în braţe.

La un semn al stareţei, cea mai solidă dintre maici s-a apropiat de statuie şi a lipit vârful dălţii de un anumit punct, apucându-se să bată în ea cu ciocanul, pe când celelalte maici continuau să se roage. A reuşit să desprindă pruncul şi l-a pus în braţele stareţei, care s-a înclinat în faţa Fecioarei şi i-a spus:

— O să ţi-l înapoiem după ce-o să câştigăm războiul.

Şi, într-adevăr, i l-au înapoiat.
*

Primul francez căruia i-a fost făcut

transplant de inimă, un marsiliez, mergea în fiecare an la părinţii tânărului a cărui inimă se afla acum în pieptul lui, tânăr care fusese victima unui accident de circulaţie. Şi în fiecare an mama celui dispărut stătea două-trei minute cu urechea lipită de pieptul bărbatului, ca să asculte cum bătea inima fiului ei.

*

în 1981, radio Teheran a anunţat că ayatollahul Khomeiny primise în audienţă şi felicitase o mamă islamică pe care telespectatorii o văzuseră bucurân- du-se în public de execuţia fiului ei, membru al Peykar-ului (partid marxist-leninist).

*

în 1980, o expediţie arheologică mexicană s-a instalat în Yucatan pentru o perioadă destul de lungă. Din echipă făceau parte şi bărbaţi, şi femei. Muncitorii au construit barăcile arheologilor, dar au uitat de WC-uri. Li s-a atras atenţia şi au promis că vor face ce trebuia. Intr-adevăr, până a doua zi a fost săpată o groapă. Dar groapa, aşezată între patru stâlpi, fără nici un fel de izolare, era exact în faţa barăcilor. A fost atenţionat din nou şeful muncitorilor, care a spus că a înţeles şi că, în ziua următoare, totul va fi în ordine. Insă a doua zi, groapa era tot acolo; nu se vedea nici o perdea, nici un perete, în

schimb de unul dintre stâlpi era agăţată o mască.

*

Multă vreme, reputaţia lui Beria printre conducătorii sovietici a fost cumplită. Fiul lui a încercat să explice într-o carte că, de fapt, tatăl lui nu făcuse altceva decât să asculte de ordinele lui Stalin.

Stalin, care voia să se debaraseze de ginerele lui, i-a dat această sarcină lui Beria. Ginerele a fost executat.

Stalin l-a întrebat pe Beria cum a fost.

— Nimic deosebit, a zis Beria.

— A spus ceva înainte să moară?

— Da, a strigat „Trăiască Stalin!”, a răspuns Beria.

— Ia uite, nemernicul, a zis Stalin. A minţit până în ultima clipă.

*

Similar, se povesteşte că Saddam Hussein a ordonat executarea unuia dintre cei mai buni prieteni ai lui. S-a dus în vizită la văduvă – care ştia că el însuşi ordonase execuţia – şi a găsit-o plângând.

— Nu plânge, i-a spus Saddam. Tu trebuie să-mi prezinţi mie condoleanţe.

Şi a plâns o zi şi o noapte.

E PESTE

PUTERILE MELE

E DEPARTE DE
A FI NĂTÂNG

În anul 2000, un partid hinduist de extremă dreaptă, foarte conservator, a propus Parlamentului indian să creeze un sistem care să permită venirea în India a vacilor nebune din Anglia, pentru ca acestea să-şi poată sfârşi zilele în cele mai bune condiţii posibile.
*
La staţia de metrou Charles-Michels, o femeie se apropie de intrare, scoate cheile din buzunar, întinde braţul, se răzgândeşte brusc şi-i spune fetiţei care era cu ea: „Uite, aşa păţesc de fiecare dată: când intru la metrou, scot cheile, iar când ajung acasă, întind biletul spre broască."
*
În 1972, un african mic de statură a rămas încremenit mai mult de două ore într-o poziţie impecabilă de drepţi (cu bărbia ridicată şi pumnii strânşi), în galeria cu magazine din Palatul de Justiţie de la Paris. Nimeni, nici măcar medicul Palatului, nu a reuşit să-l scoată din această stare aparent cataleptică. A venit echipa de salvare a poliţiei, care l-a dus la Hôtel-Dieu, unde a primit îngrijiri. Nimeni nu ştie ce s-a întâmplat după aceea.
*
În 1973, directorul general al unei firme din Courçon d'Aunis, din Charente-Maritime, domnul Louis Sacré, în vârstă de şaizeci şi doi de ani, a convocat în biroul lui nouă ziarişti şi le-a explicat cu ce probleme financiare se confrunta firma lui. Apoi, înainte ca ziariştii să

poată interveni, a luat o foarfecă şi şi-a tăiat lobul urechii stângi.

Cu faţa mânjită de sânge, domnul Sacré a declarat:

— Acum sper că oficialităţile or să-mi vină în ajutor.

*

În 1974, în *Elle* a apărut informaţia că vreo cinci mii de americani au ales o metodă de slăbire radicală, şi anume şi-au blocat pur şi simplu maxilarele ca să nu mai poată mânca. Blocajul, realizat prin intermediul unor fire metalice, permitea doar înghiţirea fierturilor.

*

în februarie 2001, un şofer de taxi mi-a spus:

— Cei din sud, când văd un fulg de zăpadă, cad pe spate de groază. Vă amintiţi când a fost gerul acela în Corsica, acum trei ani? N-a avut loc nici un atentat toată iarna! Işi păstrau sticlele cu benzină pentru încălzire.

*

ECART

UN MARE ECART

Șoarece

UN ȘORICUȚ

La Nashville, în SUA, a fost organizată în 2001 prezentarea unor copii pentru adopţie. În cea mai mare parte, erau negri şi latinoamericani. Au fost ferchezuiţi şi împanglicaţi, ca să fie cât mai atrăgători pentru eventualii părinţi. Şi totuşi, din doi-sprezece câţi erau, au fost aleşi doar doi.

*

în câţiva ani (1996-2001), şaizeci şi şapte de copii au fost ucişi de gloanţe în şcolile americane.

*

în Guineea, preşedintele Macias a decretat că rugăciunile trebuiau făcute „în numele preşedintelui Macias, al Fiului şi al Sfântului Duh”.

*

Pe insula Okinawa, în 1945, după cea mai cumplită bătălie, purtată în fiecare grotă existentă şi cu peste două mii de piloţi-kamikaze, civilii – pe care militarii japonezi i-au lăsat fără hrană – au primit în cele din urmă ordinul să se sinucidă (sinucideri colective au avut loc peste tot). Li s-au dat grenade cu care să se omoare, dar nu ştiau să le folosească. Au încercat să se omoare între ei, chiar şi în familie. Taţii au sfărâmat cu târnăcopul capetele copiilor şi apoi au încercat să-şi despice pântecele. Mulţi s-au aruncat de la înălţime. Cucerirea insulei i-a costat pe americani douăsprezece mii de morţi, iar pe japonezi şaizeci de mii.

*

În 2002, un virus făcea ravagii în instalaţia de aer condiţionat a Palatului de Justiţie din Montreal. Funcţionarii şi magistraţii nu puteau sta la birou mai mult de trei ore pe zi, astfel fiind tărăgănate toate problemele judiciare.

*

În interiorul KGB-ului exista un organism secret care era şi mai dur, GRV-ul. Când era selectat un candidat, i se spunea mai întâi:

— Intrarea costă o rublă, ieşirea – două.

Apoi era dus într-o sală de proiecţie unde i se arăta un film cu un bărbat viu, legat de o scândură care era împinsă în cuptorul unui crematoriu. Filmul era mut, ceea ce-l făcea şi mai înspăimântător.

I se spunea candidatului:

— Uite ce te aşteaptă dacă trădezi.

Apoi se vedea coşul crematoriului şi se făcea comentariul:

— În orice caz, doar pe aici vei ieşi din GRV, ori ars de viu, ori mort.

Ceea ce însemna că, dacă murea din cauze naturale, trupul lui avea să fie incinerat. Cele două ruble care-i erau cerute reprezentau preţul incinerării.

*

În 1986, un bărbat a primit permisiunea să viziteze un ospiciu din Teheran. La plecare, bărbatul a spus:

— E fantastic! Femeile nu poartă vălul islamic şi toată lumea strigă: Jos Khomeiny! Mi-ar fi plăcut să rămân acolo.

Umblă vorba că mai mulţi opozanţi au reuşit să stea ceva vreme prin astfel de aziluri, unde s-au desfătat în voie.

La începutul regimului islamic, era interzisă muzica de orice fel. Orchestra simfonică din Teheran s-a trezit în şomaj. Li s-a semnalat conducătorilor că pregătirea acestor muzicieni costase mult şi că riscau să-şi piardă experienţa din lipsa exerciţiilor.

Muzicienilor li s-a ordonat să meargă să cânte pe front, în timpul războiului împotriva Irakului, în rândurile irakienilor erau şi muzicieni care şi-au adus instrumentele şi au improvizat concerte împreună cu inamicii. Seara, între liniile frontului, răsuna muzică de Mahler şi Debussy.

Muzicienii iranieni au fost rechemaţi la Teheran şi trimişi să cânte în ospicii. Dar pacienţii voiau să asculte cântece cunoscute. Muzicienii au fost siliţi, astfel, să cânte muzică uşoară, sub bagheta dirijorului lor, şi asta a durat un an întreg.

La Teheran, un pianist celebru a fost aruncat în închisoare. În celulă, el a continuat să exerseze zilnic, pe marginea mesei. Directorul închisorii l-a chemat în biroul lui şi l-a întrebat ce făcea (pentru că era supravegheat).

— Am artrită, a răspuns omul. Trebuie să-

mi dezmorţesc degetele.

vorbă

O VORBULIȚĂ

ȘI UN CUVÂNT GROSOLAN

6 — Minţi! i-a replicat directorul. Ştim foarte bine cine eşti. Spune

si
nc
er
:
ce
fa
ci
?

Bărbatul a recunoscut că era pianist şi că, într-a- devăr, uneori „cânta”.

— Nu-i nimic, i-a spus atunci directorul, condu- cându-l spre uşă. Ştiam asta. Poţi continua. Dar ai grijă! Nu trebuie să cânţi decât piesele permise!

*

Cu ocazia zilei de 11 noiembrie 1995, preşedintele Republicii, Jacques Chirac, a hotărât să acorde Legiunea de Onoare tuturor veteranilor din Primul Război Mondial. Auzind vestea, trei dintre ei au murit de emoţie.

*

în 1996, în Catalonia, un studiu a arătat că taxele de intrare pe autostrăzi costă mai mult comunitatea decât dacă autostrăzile ar fi gratuite. Motivul: ca să nu plătească taxa, şoferii preferă să o ia pe alte drumuri, care sunt mai periculoase. Şi costul accidentelor depăşeşte încasările de pe autostrăzi.

*

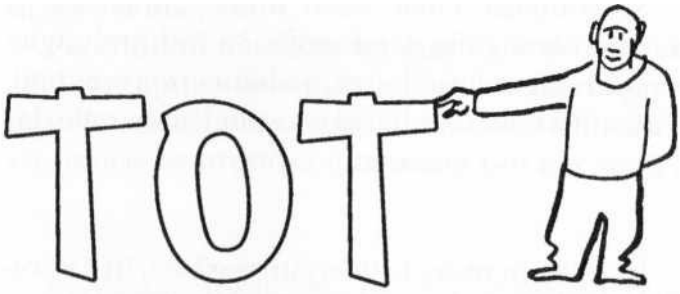

a „tot" atingătorul

în Iran se organizează un festival în timpul căruia, anual, trupe bine păzite de actori din rândurile deţinuţilor de drept comun dau spectacole publice. Este una dintre puţinele ocazii în care soţiile şi copiii acestora pot să-i vadă, pe scenă, interpretând personaje mitologice sau istorice.

Se cunoaşte chiar cazul unui condamnat la moarte căruia, din acest motiv, i-a fost prelungită viaţa cu câteva luni. În seara ultimei reprezentaţii, bărbatul a salutat publicul şi a primit aplauzele. Iar a doua zi a fost executat.

*

în 1990, în numele libertăţii regăsite, în Cehoslovacia s-a deschis o filială a Ku Klux Klan-ului.

*

în Iran mai exista şi un catalog al tinerilor martiri mutilaţi întorşi din război, care erau propuşi ca soţi unor văduve. Li se dăruiau un frigider şi o maşină de spălat, iar fotografia loi' apărea în ziare.

Văduva prim-ministrului, care fusese ucis într-un atentat, s-a măritat cu unul dintre aceşti martiri.

*

înainte de dezmembrarea Uniunii Sovietice, la frontiera cu Iranul se desfăşura o contrabandă foarte aparte. Vodca din URSS

era dată în schimbul *Co-* ran-urilor iraniene.

Unii dintre tinerii combatanţi iranieni au fost declaraţi morţi şi înălţări la rangul de martiri (cu certificat şi avantaje materiale pentru familie), deşi trăiau încă.

La întoarcerea lor, rudele au ezitat între dezamăgire şi bucurie.

Pentru unii dintre aceşti martiri, care erau de cele mai multe ori mutilaţi, viaţa era foarte grea. Erau în acelaşi timp şi morţi, şi vii. Unul dintre ei s-a sinucis pe propriul mormânt.

*

în Algeria, în anii ’90, convoaie de măgari transportau mărfuri clandestine către Tunisia. Convoaiele nu erau însoţite de nici un om. Măgarul din frunte, care cunoştea drumul, avea pe urechi căştile unui walkman şi vocea înregistrată a stăpânului îl îndemna la mers.

*

în 1984, tot în Algeria, un băieţel s-a rănit la deget. Trebuia să i se grefeze o bucăţică din propria piele. Chirurgii l-au circumcis şi i-au grefat prepuţul.

*

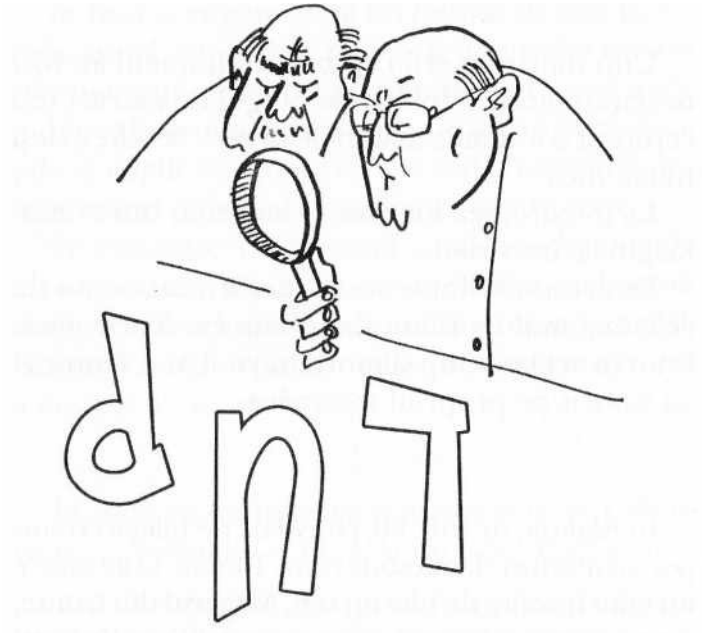

LUP PRIVIT PRIN LUPĂ

În 1984, nişte poliţişti din SDEC travestiţi în medici l-au anunţat pe preşedintele Camerunului că suferea de o formă foarte gravă de cancer şi că nu mai avea de trăit decât trei luni. Preşedintele a fost dus la Villejuif, sub supraveghere, şi a autorizat numirea succesorului său.

Văzând că nu mai murea, şi-a făcut analizele. Maşinaţia a fost dată în vileag. Omul era sănătos tun. S-a întors în Camerun, unde a încercat să revină la putere, provocând un scandal, aşa încât a fost arestat şi executat.

*

În Iran, sub regimul islamic, se întâmplă să fie condamnată la moarte şi câte o femeie. Dacă e fecioară, ea nu poate muri aşa, pentru că ar ajunge în Rai.

Deci trebuie să fie violată legal, în ajunul execuţiei. Sarcina îi revine unui fel de călău. Cum adulterul este un mare păcat, se procedează la o „căsătorie provizorie", acceptată de tradiţie, între călău şi victimă. Ei trec apoi în camera în care are loc violul, ţinând fiecare de capătul unei bucăţi de lemn, ca să nu se atingă. În plus, ca să fie respectată cu stricteţe legea islamică, bărbatul trebuie să le dea părinţilor victimei o sumă simbolică.

*

Actorul de comedie Stan Laurel s-a însurat de unsprezece ori. Trei dintre aceste căsătorii

au fost cu aceeaşi femeie, care a trăit mai mult decât el.
Spre sfârşitul vieţii, ea locuia într-un apartament destul de mic, împreună cu două pisici. Pe una dintre ele, mare şi cu mişcări lente, o chema Ollie (ca pe Hardy). Pe cealaltă, slabă şi săltăreaţă, o chema Stan. Cei care au văzut pisicile au observat la ele un comportament extraordinar. Tot timpul se luau la harţă, îşi furau mâncarea şi îşi răsturnau reciproc farfuriile – rămânând însă nedespărţite. Bătrâna era convinsă că erau reincarnarea lui Laurel şi Hardy.
*
Secretara lui Hitler povestea într-un volum de memorii că el nu putea suferi prezenţa florilor, pentru că nu suporta să vadă cadavre.
*
În 2001, în Franţa, un tânăr s-a adresat unui club în care se practica sexul cu schimbarea partenerilor, întrebând dacă putea veni cu o parteneră mai vârstnică. A primit aprobarea. Dar de fapt persoana era mama lui.
*
În Salvador, răpirea a devenit o practică atât de frecventă, încât au ajuns să fie răpiţi şi câinii.
*
Intr-o lucrare publicată în 1930, *Despre inversiunea sexuală în formarea şi*

determinarea sexelor, doctorul H. Allaix oferă câteva informaţii interesante despre consecinţele circumciziei.

El subliniază mai ales faptul că, „după unele studii efectuate asupra soldaţilor algerieni**, circum- cizia este una dintre cauzele inversiunii. Această tendinţă către sodomie se datorează „reducerii sensibilităţii mucoasei glandului, fiind nevoie de un contact mai brutal pentru a se ajunge la orgasm**.

Doctorul Allaix se bazează pe următorul raţionament analogic: „Dacă ochiul n-ar avea pleoapă, ar vedea tulbure. Prin urmare, percepţia glandului neprotejat este tulbure!** – ceea ce explică deviaţiile sexuale ale celor circumcişi.

Dat fiind că inversiunea veritabilă duce la căutarea mirosului propriului sex şi la evitarea mirosului sexului opus, la cei circumcişi, şi în special la evrei, se remarcă o „enormă dezvoltare a zonelor parase- xuale, nas şi buze [...], însoţită de dezvoltarea emis- ferelor cerebrale şi diminuarea mandibulei.**

Ca să folosim vocabularul ştiinţific precis al doctorului Allaix, circumcizia duce la o „cheratiniza- re a zonei balanoprepuţiale şi la o diminuare a sensibilităţii din zonă [...]. Această obstrucţie a de- tumescenţei menţine persoana circumcisă într-o stare permanentă de rut [...]. în ciuda remarcabilelor ei calităţi intelectuale, rasa evreiască n-a produs nimic permanent: nici artă, nici ştiinţă, nici

civilizaţie. „
*

Intr-o *Conferinţă despre influenţa amorului asupra scrisului,* pe care a ţinut-o în 1910, domnul Edmond Duchatel a informat auditoriul că scrisul femeii îndrăgostite are tendinţa să se încline, apoi să se culce. El a arătat că literele se îndesesc şi se turtesc, devenind mici, exact ca o iubită cuibărită la pieptul celui drag.
*

În lucrarea *Mecanismul vieţii,* publicată în 1894, doctorul J. Gouzer a studiat influenţa Lunii asupra mai multor activităţi omeneşti, în special asupra grevelor muncitoreşti. El a semnalat că în 1885, când era lună plină, au fost mai multe zile de grevă, ca de altfel şi sinucideri sau atentate la pudoare.

Doctorul Gouzer a citat cazul unei „doamne franţuzoaice al cărei chip, pe lună plină, era simetric şi foarte frumos", iar în celelalte faze ale lunii, „ochii, nasul, gura i se lăsau într-o parte atât de mult, încât nu mai îndrăznea să se arate în lume".
*

În martie 2003, în Siria s-a anunţat la radio că Jacques Chirac i-a cerut Papei să se instaleze împreună cu Colegiul Cardinalilor la Bagdad, care urma să fie atacat de trupele americane. Nici Jacques Chirac, nici Papa nu au confirmat această informaţie.
*

După spusele malgaşilor, cameleonul se uită cu un ochi spre trecut şi cu celălalt spre viitor. Dar malgaşii nu spun cu care anume se uită în fiecare direcţie.

*

O oarecare Emilie-Hermine Hanin, în cartea numită *Supertirani,* publicată în 1934, dezvăluie că inventase încă din 1917 o „capcană pentru avioane", care ar fi „salvat multe vieţi omeneşti în cazul în care Clemenceau ar fi folosit-o".

*

În timpul războiului din Irak, câteva companii americane au obţinut încă din martie 2003 contracte pentru reconstruirea unor clădiri dărâmate de bombardamentele americane. Intr-una dintre aceste companii fusese asociat cu câţiva ani înainte Dick Cheney, care în momentul atacului era vicepreşedintele SUA.

După cura se zvoneşte, câţiva oameni de afaceri americani reperaseră clădirile *înainte de* atac şi îşi împărţiseră deja profitul.

Nu se ştie dacă acele contracte mai sunt valabile.

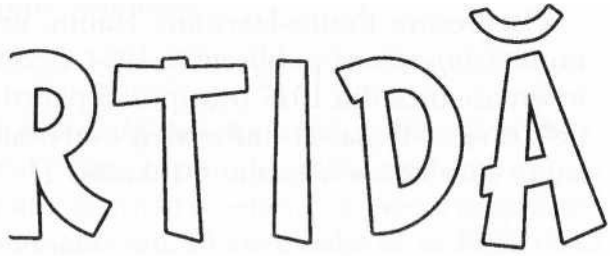

SFÂRȘIT DE PARTIDĂ

11 septembrie Detalii

În acea dimineaţă, un locuitor al New York-u- lui avea o întâlnire într-unul dintre turnurile de la World Trade Center. Era în metrou, pe drum, când trenul s-a oprit, fără nici o explicaţie.

A ieşit din staţie împreună cu ceilalţi călători, fără să aibă habar de cele întâmplate – şi cel dintâi lucru care l-a izbit, înainte să vadă fumul care ieşea din primul turn, a fost numărul mare de oameni are se năpusteau în magazine, ca să-şi facă provizii de hrană şi băutură.

*

Ca să înlăture orice bănuială, atunci când şi-au luat tichetul de îmbarcare, teroriştii au cerut să le fie înregistraţi kilometrii suplimentari la care le dădea dreptul acel zbor. De asemenea, duceau cadouri pentru soţiile lor.

Se spune, dar faptul nu a fost confirmat, că unii dintre ei îşi înfăşuraseră sexul în bandaje protectoare, ca să se poată bucura pe deplin de fecioarele din raiul lui Allah. Unul dintre ei a specificat în testament că la înmormântarea lui nu avea voie să participe nici o femeie însărcinată.

*

în turnuri, în vreme ce unele birouri începuseră deja să ardă, specialiştii în operaţiuni financiare – care ghiceau că Bursa din New York avea să se prăbuşească – continuau să facă afaceri, vânzând pe de o

parte şi cumpărând imediat pe de alta. Unii au pierit în timpul ultimelor tranzacţii.
*

Din primele ore au avut loc negocieri aprige între amatorii care au filmat evenimentul şi principalele posturi de televiziune. Imaginile preţioase se vindeau cât mai scump posibil. Pentru asta, au muncit pe brânci agenţi specializaţi.
*

înainte de sfârşitul primei zile, hotelurile din zonă îşi măriseră tarifele.
*

Diferite posturi de televiziune au difuzat imagini cu palestinieni care îşi manifestau bucuria în plină zi. însă la acea oră în Orientul Mijlociu era deja întuneric. Să fi fost oare nişte documentare din arhivă şi, prin urmare, era vorba despre o manipulare menită să compromită imaginea palestinienilor? Nu s-a aflat încă.
*

La trei zile după atentate, s-au pus în vânzare tricouri cu imagini legate de eveniment.
*

Intr-unui dintre turnurile care se prăbuşeau, oamenii se îmbulzeau spre ieşire în beznă. Câţiva şi-au aprins brichetele şi s-a putut vedea câte ceva. Astfel au fost salvate nişte vieţi. La ieşire, unii spuneau: „Slavă Domnului că mai există fumători."

*

Aproape de Nisa, o fetiţă de opt ani şi-a întrebat mama: „De ce se îmbrăţişează surorile gemene?"

*

Restaurantul *Windows of the World,* de la ultimul etaj a fost, evident, distrus. Philippe Staib, unul dintre acţionari, povesteşte că au murit o sută zece membri ai personalului (care erau deja acolo din cauza unor *business breakfasts'),* dar doi bucătari au scăpat cu viaţă după o aterizare de la înălţimea de patru sute de metri. Căderea le fusese amortizată de o pernă de aer cald şi de exploziile care se produceau dedesubtul lor.

*

Conform celor spuse de scenaristul Buck Henry, câţiva oameni au făcut fotografii din plan foarte apropiat, cu nişte disperaţi care se aruncau în gol şi le-au folosit imediat pentru a realiza nişte cărţi de joc pe calculator. Aceste cărţi de joc sunt foarte greu de găsit în prezent, pentru că au fost interzise rapid.

*

A doua zi după atentate, un jurnalist francez a spus: „Toate ziarele americane au subiectul ăsta pe prima pagină."

*

După două săptămâni, *Ground Zero* devenise un loc la modă, de care te puteai apropia doar dacă aveai relaţii sau plăteai scump de tot. Presa americană se plângea că

numai norocoşii puteau merge să contemple spectacolul distrugerii. Se vindeau – destul de piperat – săculeţi cu moloz.

*

La optsprezece zile după atentate, într-o seară, ia Delhi, s-a anunţat că o cursă de pasageri de pe linia internă Bombay-Delhi fusese deturnată în zbor. Deturnată de cine? Şi către ce aeroport? Nimeni nu ştia nimic.

Toate celelalte zboruri au fost anulate. Aeroportul din Delhi a fost ocupat de forţele speciale.

În cele din urmă, avionul a aterizat la Delhi la ora stabilită, în lumina proiectoarelor, şi pasagerii au coborât liniştiţi.

De fapt, nu se petrecuse nimic. Unor pasageri, aflaţi sub influenţa recentelor evenimente din 11 septembrie li s-a părut că era atacată cabina pi- loţilor.

La rândul lor, membrii echipajului, crezând că pasagerii erau ameninţaţi de terorişti, au blocat uşa.

Astfel, printr-o asociere a contrariilor, cum se întâmplă adeseori în India, în acelaşi timp avionul era şi nu era deturnat.

în toiul nopţii, ziariştii îi aşteptau pe pasageri la coborârea din avion, ca să le ia interviuri. Fiecare a avut propria versiune despre cele întâmplate, diferită de a celorlalţi. Unii chiar îi văzuseră pe terorişti.

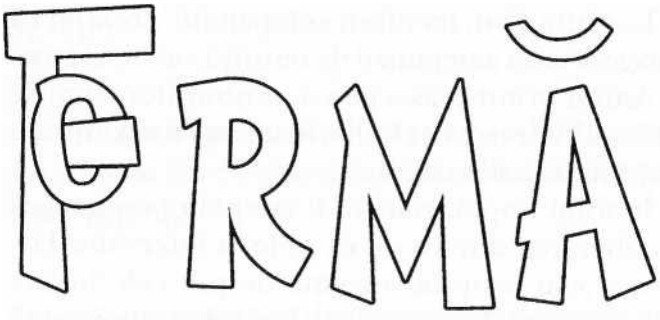

VICIU DE FORMĂ

ORMIEME

tulburări de memorie

Diferite întrebări

Ce face un poliţist când cineva se apucă în faţa lui să bată câmpii?

*

I se poate reproşa unui revoluţionar că e drep- taci?

*

De ce s-ar teme găina plouată când e o rupere de nori?

*

Ne gândim la altceva?

*

A fost odată ca niciodată?

Unde merge ulciorul la apă?

*

Işi aminteşte melcul de grindină?

*

Da’ Victor Hugo ăsta nu-şi mai lua şi el concediu?

*

De ce n-a înviat Isus Marea Moartă?

*

De ce procesele verbale sunt întotdeauna în scris?

*

Sunt oare singurul pe care ea îl preferă?

*

De ce se zice despre un alergător spân că a învins la mustaţă?

*

Cine ştie ce nu ne aşteaptă în viitor?

*

De unde ştim că între bare se află un

gimnast cu simţul răspunderii?
*
Suntem singurii din Univers care se simt singuri?
*
Ce era înainte de a fi ceva?
*
Ce va fi după ce nu va mai fi nimic?
*
Ce varice lumea?

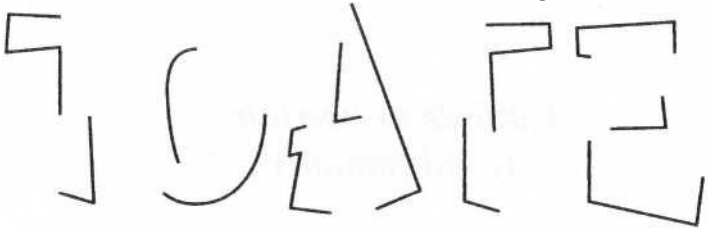

UN PIC DIN TOATE

108
125

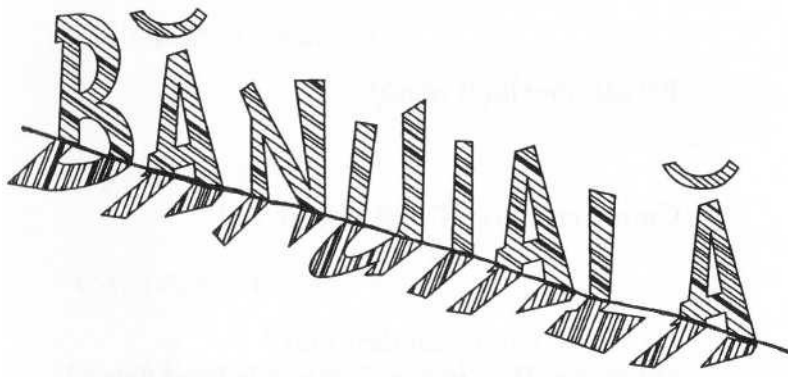

O UMBRĂ DE BĂNUIALĂ

Parisul merită o masă[1].

*

Cum zicea Noe: După potop, noi.

*

La Sainte Trinité: un dieu trois.[III IV]
Ou encore: Dieu impair, le Fils et le Saint-Esprit.[V]

*

A fost o dată
o nădejde
şi o bunătate.

*

M(e)asochistă.
Tasochistă.
Sado-masochistă.

*

O democrasă socialistă.

*

Opera noică.

*

Cruci-ficţiunea.

*

O serată delivicioasă.

*

L-au declarat absint.

III Aluzie la *Paris vaut bien une messe* (Henric al IV-lea) (n.t.).

IV În traducere literală, „Sfânta Treime: unu, Dumnezeu, trei”. Joc de cuvinte intraductibil, bazat pe pronunţia aproape identică a lui *dieu* (Dumnezeu) şi *deux* (doi) (n.t.).

V În traducere literală, „Sau mai poate fi: Dumnezeu Iară pereche, Fiul şi Sfântul Duh”. Joc de cuvinte intraductibil: *dieu impair* (Dumnezeu fără pereche) şi *deux impair* (doi fără pereche) (n.t.).

*

Zi şi coapte.

*

Soare şi piper.

*

Cei din turmă vor fi cei dintâi.

*

O raţie funebră.

*

Sex lent: sexcelent.

*

Clientul meu n-a comis crima, e nervinovat.

*

Hanibal era antropofag?

*

Verbul divin trebuie crezut pe cuvânt.

*

Totul e împotriva ta, şamoa.

*

Surprins în flagrant delir.

*

Un TIR care merge la Sidon.

*

Merită să fii smerit.
Să nu ne paranicăm.
Evoluţia filmelor X: ANAL+.

*

Câteva titluri
Roitor de dame.

*

Rintintin, câinele andaluz.

*

WC-ul doctorului Caligari.

*

M... (o, mor!)

112

ÎNCEPUTUL SFÂRȘITULUI

„Aproape” autentice

Rumoarea în numărul viitor.

*

Semnatul de alarmă.

*

Legea lui Neutron, apă de Polonie.

*

Nu, nu merg la spital! N-am chef să le servesc de cowboy medicilor!

*

Vreau o duzină de trandafiri cu un pic de spar- tacus în jurul lor.

*

Am organizat o gală pentru cei multiplicaţi în război.

*

Nu-i merge bine deloc. A fost silit să facă chiar şi injecţii cu curtezană.

*

Vino să vezi! În copac e un cazan tare frumos!

*

Cel mai mult dintre toate piesele muzicale îmi place *Torpedoul* lui Ravel.

*

E tare distrat. A făcut asta din nebăgare de teamă.

*

Domnule, permiteţi-mi să vă derapez.

*

Intr-o zi, a fost o inversă de ploaie.

*

Tata era belgian, dar s-a neutralizat francez.

*

Nu mănâncă decât jupe.

aproape" autentice

*

A făcut câteva sacrilegii la pian.

*

E o ţară foarte bogată. Are oseminte de ţiţei.

*

Trebuia să se întâlnească mereu cu străini şi, din nefericire, nu era troglodit.

*

Primii creştini trăiau în hecatombe.

*

A căzut ca musca-n fapte.

*

Argăsirea calmului.

*

Broasca guşii.

*

Iţi dau vână liberă.

*

Nu luaţi pantofii ăştia, doamnă, că faceţi varicelă.

*

A trebuit să-l internez pe bărbatu-meu.

Suferea de o legiune cerebrală.
*
A fost operat de clavicula biliară.
*
E o meserie în care ai mereu picioarele lui Damoclès deasupra capului.
*
Nu e un prunc obişnuit. A venit pe lume prin incinerare artificială.
*
Nu voia să fie scos ţap iscălitor şi-l înţelegem prea bine.

DE TA ȘAR E

Banii au, indiscutabil, un efect euforizant. De exemplu, dacă bag mâna în buzunar şi ating un teanc gros de bancnote, imediat simt că mă liniştesc şi îmi scade tensiunea. Acest gest e eficient şi în cazul constipaţiei.
*
Nu fumaţi. Au existat cazuri de sanatorii mistuite de flăcări din cauza unui muc de ţigară care nu a fost stins cum trebuie.
*
Nu vă dezbrăcări în faţa ferestrei deschise, mai ales dacă vă aflaţi pe stradă.
*
Nu există sfântul Napoleon în calendar. Dacă ţineţi morţiş ca pe odor să-l cheme Napoleon, puteţi să-l sărbătoriţi de Sfânta Elena.
*
Păziţi-vă: cel mai des ne molipsim de afecţiunile de care ne-am putea lipsi.
*
Dacă mai binele e duşmanul binelui, mai răul nu e duşmanul răului.
*
Dumnezeu dă, iar tu bagă-n traistă.
*
Prima regulă a jocului este că se termină.
*
O zi pierdută e cea în care n-am găsit nimic.
*
Nu te înfuria pe obiecte, chiar dacă arată a

oameni.
*
Să încercăm în primul rând să nu răspundem la întrebările care nu se pun.
*
Dacă faci un lucru, fa-l ca pe altul.
*
la sfârşit, câteva sfaturi
Nu trebuie să le facem rău oamenilor împotriva voinţei lor.
*
Dacă îţi place moartea, bucură-te de ea cât eşti în viaţă.
*
Orice s-ar zice, nu e suficient să fii ignorant ca să reuşeşti în viaţă. Mai trebuie să ştii o grămadă de lucruri.
*
Unii pretind că există viaţă după moarte. Ei uită că există o viaţă înainte de moarte.

Cuprins

Jurnal intim (fragmente) 7
Dialoguri..... 15
Constatări *urmate de* Proverbe..... 25
Radio şi televiziune 41
Antichităţi..... 47
Modernităţi..... 59
11 septembrie (Detalii).....107
Diferite întrebări 117
Cuvinte în libertate (condiţionată) 123
„Aproape" autentice 133
La sfârşit, câteva sfaturi.....139

COLECŢIA RÂSUL LUMII

Detalii, dar nu numai. Picanterii, însă şi sensurile lor ascunse. Informaţii diverse, unele la limita credibilului, prezentate cu fineţe şi umor de un floretist clasicizat. Sfaturi, anecdote, extrase de jurnal, statistici – totul sub umbrela unei ironii înviorătoare. Cine citeşte această carte va afla de ce în Atena antică erai obligat să baţi la uşă înainte *să ieşi* dintr-o încăpere, care e influenţa Lunii asupra chipului femeilor, cum au decurs negocierile dintre cameramanii amatori şi televiziunile din New York în seara de 11 septembrie 2001 şi care sunt motivele pentru care locuitorii din Ukbar au interzis actul sexual *şi* oglinzile în secolul al optulea.

În aceeaşi colecţie:

Tibor Fischer
N-o citi dacă eşti prost

Christopher Buckley
Florence a Arabiei